

J.nr. 2017-202

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister

(Udvidelse af kredsen af personer, som kan tildeles særlig adressebeskyttelse)

§ 1

I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 6, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal uanset stk. 1 og 2 efter skriftlig meddelelse herom fra politiet registrere en person som værende uden fast bopæl i kommunen, når personen er udsat for trusler mod sin person i forbindelse med

- 1) æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter,
- 2) at den pågældende indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af personens tilknytning til rocker- og bandemiljøet,
- 3) en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller
- 4) at den pågældende er offer for chikane, forfølgelse eller stalking, uden at den pågældende er omfattet af nr. 1.

Stk. 7. Flytter en truet person, der er omfattet af stk. 6, til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen registrere personen som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen. Ændres personens bopæl eller faste opholdssted, mens personen er registreret som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Giver politiet eller personen selv kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, skal kommunalbestyrelsen registrere personen efter stk. 1, 2, 4 eller 5. Er registreringen ophævet efter anmodning fra personen selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom.

Stk. 8. Har eller får et barn af en forælder, der er omfattet af stk. 6, samme bopæl som forælderen, registreres barnet ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af barnets bopæl følger forælderen, så længe barnet bor sammen med forælderen. Har eller får en ægtefælle eller samlever til en truet person, der er omfattet af stk. 6, samme bopæl som den truede person, registreres ægtefællen eller samleveren ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af ægtefællens eller samleverens bopæl følger personen omfattet af stk. 6, så længe ægtefællen eller samleveren bor sammen med den pågældende. Tilsvarende gælder et barn af en ægtefælle eller samlever omfattet af 2. pkt., som har eller får samme bopæl som forælderen, så længe

barnet bor sammen med forælderen. Når en ægtefælle eller samlever, der er omfattet af 2. pkt., eller dennes barn, der er omfattet af 3. pkt., registreres som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Stk. 7, 2. - 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse for en ægtefælle eller samlever, der er omfattet af 2. pkt., eller dennes barn, der er omfattet af 3. pkt.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 9.

2. I § 12, stk. 3, 4. pkt., indsættes efter »stk. 6«: »og 8«.

3. I § 13, stk. 2, 3. pkt., ændres »stk. 6, 1. pkt. « til: »stk. 6«.

4. I § 13, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 6, 6. pkt.« til: »stk. 8, 1. eller 3. pkt.«.

5. To steder i § 16, stk. 7, ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund og formål
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Gældende ret
 - 3.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser

3.2.1. Udvidelse af personkredsen

3.2.2. Ulemper for personer undergivet særlig adressebeskyttelse

3.3. Den foreslåede ordning

3.3.1. Udvidelse af persongruppen

3.3.2. Politiets iværksættelse af særlig adressebeskyttelse og trusselsvurderingen

3.3.3. Registrering af særlig adressebeskyttelse

3.3.4. Kommunalbestyrelsens håndtering af oplysninger om den faktiske bopæl eller det faste opholdssted

3.3.5. Kommunalbestyrelsens håndtering af henholdsvis flytning for borgere omfattet af den særlige adressebeskyttelse og ophævelse af den særlige adressebeskyttelse

3.3.6. Særligt om børn, ægtefæller og samleverere

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at udvide kredsen af personer, som kan registreres med særlig adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister (CPR). Med lovforslaget foreslås, at den omtalte personkreds udvides til også at omfatte personer, der udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med, at de indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af de pågældendes tilknytning til rocker- og bandemiljøet, en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller at de pågældende er ofre for chikane, forfølgelse eller stalking, uden at dette er en følge af en æres- eller samlivsrelateret konflikt.

Forslaget indebærer, at truede borgere omfattet af personkredsen – som har en bopæl eller et fast opholdssted, og som efter en konkret vurdering må anses for at have et særligt behov for adressebeskyttelse – kan registreres som værende uden fast bopæl i CPR. Formålet hermed er at sikre bedre beskyttelse for visse truede personer ved, at de pågældendes faktiske adresse kommer så få personer til kendskab som muligt, da al-

mindelig navne- og adressebeskyttelse i sådanne alvorlige sager har vist sig ikke altid at yde tilstrækkelig beskyttelse.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Regeringen indgik den 24. marts 2017 sammen med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti aftale om en bandepakke, Bandepakke III – Bander bag tremmer. Det fremgår af bandepakkens initiativ nr. 21, at der skal gennemføres en nærmere undersøgelse af mulighederne for at udvide personkredsen, som kan opnå særlig adressebeskyttelse, til bl.a. at omfatte rocker- og bandemedlemmer, der ønsker at forlade miljøet. Initiativet skal medvirke til at få flere rocker- og bandemedlemmer væk fra gaderne.

På den baggrund er mulighederne for at udvide personkredsen for særlig adressebeskyttelse blevet undersøgt. Undersøgelserne har taget udgangspunkt i, at erfaringerne fra Rigspolitiet har vist, at særlig adressebeskyttelse – som beskyttelsen kendes fra den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse for personer, der udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter – er et egnet redskab til personbeskyttelse i sager, hvor den udsatte person er særligt truet.

Det foreslås på den baggrund, at ordningen udvides til ikke blot at omfatte personer, der indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af de pågældendes tilknytning til rocker- og bandemiljøet, men også særligt truede vidner i straffesager samt ofre for chikane, forfølgelse eller stalking, der ikke har forbindelse til æres- eller samlivsrelaterede konflikter. Særlig adressebeskyttelse vurderes på baggrund af Rigspolitiets erfaringer også at være et egnet redskab til personbeskyttelse i disse sager.

En udvidelse af ordningen vil indebære visse mindre ulemper for såvel myndighederne som den enkelte borger, idet det ikke vil være muligt via CPR at udfinde den faktiske adresse på den pågældende borger. Hertil kommer, at ordningen – for at beskyttelsen kan være effektiv – stiller visse krav til den enkelte borger om at hemmeligholde adressen.

Udvidelsen af ordningen vil – ligesom den nuværende ordning vedrørende æres- og samlivsrelaterede konflikter – alene kunne anvendes i tilfælde, hvor der foreligger et særligt beskyttelsesbehov, og hvor det konkret vurderes at være et egnet redskab. Det foreslås endvidere, at det fastholdes, at det er politiet, der tager stilling til, om særlig adressebeskyttelse skal iværksættes, idet politiet generelt varetager opgaver vedrørende personbeskyttelse og derfor er i besiddelse af den nødvendige kompetence.

Med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse i forhold til den truede person er det endvidere fundet nødvendigt, at registreringen som værende uden fast bopæl også kommer til at gælde for den pågældendes egne børn og den pågældendes ægtefælle eller samlever og dennes børn, som har eller får samme bopæl som den pågældende, der er omfattet af den særlige adressebeskyttelse. Det sker for at sikre, at beskyttelsen forbliver en realitet.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

Det er et grundlæggende formål med CPR-registret, at enhver folkeregistreres (bopælsregistreres) på den adresse, hvor vedkommende faktisk bor eller opholder sig. Det følger af formålsbestemmelsen i CPR-lovens § 1, nr. 3.

Efter CPR-lovens § 6, stk. 6, er det muligt at registrere personer, som udsættes for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, med særlig adressebeskyttelse i CPR. Efter § 6, stk. 6, 1. pkt., skal kommunalbestyrelsen således efter skriftlig meddelelse fra politiet registrere en person, der udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, som værende uden fast bopæl i kommunen uanset de almindelige bestemmelser i lovens § 6, stk. 1 og 2, hvorefter enhver skal registreres på vedkommendes bopæl i kommunen eller – hvis vedkommende ikke har en bopæl – på vedkommendes faste opholdssted i kommunen.

Politiets afgørelse om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse træffes på baggrund af en samlet vurdering af trusselsbilledet for den enkelte.

Flytter en truet person, for hvem der er iværksat særlig adressebeskyttelse, til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen efter CPR-lovens § 6, stk. 6, 2. pkt., registrere den pågældende som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen.

Ændres personens bopæl eller faste opholdssted, mens personen er registreret som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom, jf. CPR-lovens § 6, stk. 6, 3. pkt. Giver politiet eller personen selv kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, bopælsregistreres personen efter de almindelige bestemmelser i lovens § 6, stk. 1, 2, 4 eller 5. Er registreringen ophævet efter anmodning fra personen selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom, jf. CPR-lovens § 6, stk. 6, 4. pkt.

Et barn af en forælder, som er under særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6, 1. eller 2. pkt., som har eller får samme bopæl som forælderen, registreres ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af barnets bopæl følger forælderen, så længe barnet bor sammen med forælderen.

Efter CPR-lovens § 12, stk. 1, 1. pkt., har enhver, der flytter, pligt til senest 5 dage efter flytningen at anmelde denne til tilflytningskommunen. Det følger af CPR-lovens § 12, stk. 3, 1. pkt., at flytning skal anmeldes ved anvendelse af den digitale anmeldelsesløsning, som tilflytningskommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Efter CPR-lovens § 12, stk. 3, 4. pkt., skal personer under særlig adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 6, stk. 6, anmelde flytning uden brug af kommunens digitale selvbetjeningsløsning.

Efter CPR-lovens § 13, stk. 2, 1. pkt., skal der inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, gives en ikke medflyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Tilsvarende gælder efter lovens § 13, stk. 2, 2. pkt., inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning.

Det følger af CPR-lovens § 13, stk. 2, 3. pkt., at der inden registreringen af en flytning for et barn omfattet af CPR-lovens § 6, stk. 6, 1. pkt., ikke skal foretages partshøring efter reglerne i lovens § 13, stk. 2, 1. og 2. pkt., af en ikke medflyttende forælder. Bestemmelsen vedrører de tilfælde, hvor der af politiet iværksættes særlig adressebeskyttelse for et barn som følge af, at barnet udsættes for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter.

Hvis der samtidig med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af § 13, stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune

ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse, jf. CPR-lovens § 13, stk. 3, 1. pkt.

Tilsvarende gælder efter CPR-lovens § 13, stk. 3, 2. pkt., såfremt barnet i forbindelse med en anmeldt flytning vil skulle registreres som værende uden fast bopæl i medfør af lovens § 6, stk. 6, 6. pkt. Bestemmelsen vedrører de tilfælde, hvor der ikke er iværksat særlig adressebeskyttelse for barnet ved politiets foranstaltning, men som følge af, at barnet har eller får samme bopæl som en forælder under særlig adressebeskyttelse.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen i CPR-lovens § 6, stk. 6, at det er en forudsætning, at særlig adressebeskyttelse iværksættes i forbindelse med en flytning, således at den faktiske adresse ikke findes i CPR og ikke herfra er videregivet til aftagere af data fra CPR. Der henvises til Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 5. Det følger også af forarbejderne, at den særlige adressebeskyttelse – for at yde en reel beskyttelse – vil skulle kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse efter CPR-lovens § 28, stk. 1.

Efter CPR-lovens § 28, stk. 1, har enhver ret til ved henvendelse til sin bopælskommune at få navne- og adressebeskyttelse, således at vedkommendes navn og adresse i CPR ikke må videregives til private, medmindre der er særlig hjemmel hertil, f.eks. fordi den, der ønsker oplyst navn og adresse, er kreditor for en forfalden fordring, jf. CPR-lovens § 42, stk. 5. Efter lovens § 28, stk. 1, 2. pkt., bortfalder beskyttelsen efter et år, medmindre vedkommende ønsker et tidligere bortfald, eller kommunalbestyrelsen finder, at helt særlige forhold berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

Efter § 13, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1034 af 4. september 2017 om folkeregistrering m.v. registreres personer under særlig adressebeskyttelse efter lovens § 6, stk. 6, i den hidtidige opholdskommune under en særlig vejkode, vejkode 9962.

3.2. Økonomi- og Indenrigsministeriets overvejelser

3.2.1. Udvidelse af personkredsen

Personbeskyttelse hører under politiet, og iværksættelse af særlig adressebeskyttelse er et blandt flere redskaber, som politiet kan anvende som led i beskyttelsen af en person.

Særlig adressebeskyttelse har til formål at yde en ekstraordinær høj beskyttelse af den faktiske adresse i forhold til borgere, som på grund af persontrusler befinder sig i en meget udsat situation. Der vil være tale om situationer, som kan udvikle sig meget alvorligt for de pågældende, og hvor de pågældende ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen forværres.

I forbindelse med indførelsen af den eksisterende ordning for særlig adressebeskyttelse blev det i bemærkningerne til lovforslaget tilkendegivet, at Økonomi- og Indenrigsministeriet et år efter lovens ikrafttræden ville udarbejde en redegørelse over lovens virkning i praksis med henblik på, at ordningen om nødvendigt kunne tages op til revision. I redegørelsen om særlig adressebeskyttelse, som økonomi- og indenrigsministeren afgav til Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg ved brev af 19. januar 2017, jf. 2016-17, SOU, Alm. del, Bilag 120, tilkendegav Økonomi- og Indenrigsministeriet, at det er ministeriets opfattelse, at der ikke i forbindelse med indhentede oplysninger fra Rigspolitiet gennem Justitsministeriet og oplysninger fra KL om virkningen i praksis af reglerne om særlig adressebeskyttelse er identificeret problemstillinger i forhold til reglerne om virkning i praksis, som indebærer behov for at tage reglerne op til revision.

I redegørelsen om særlig adressebeskyttelse tilkendegav Rigspolitiet bl.a., at Rigspolitiet vurderede, at den særlige adressebeskyttelse – uagtet ordningens sparsomme anvendelse i det første år efter ikrafttrædelsen – er et egnet redskab som led i politiets indsats for at yde personbeskyttelse i æres- og samlivsrelaterede konflikter.

I forbindelse med den aktuelle undersøgelse af mulighederne for at udvide personkredsen, som kan opnå særlig adressebeskyttelse, har Rigspolitiet endvidere vurderet, at særlig adressebeskyttelse vil være et egnet redskab til personbeskyttelse i sager, hvor den udsatte person er særligt truet, uden at dette har relation til æres- eller samlivsrelaterede konflikter, og at der er behov for at anvende særlig adressebeskyttelse i videre omfang, end de gældende regler tillader.

De nærmere undersøgelser af mulighederne for at udvide personkredsen for den særlige adressebeskyttelse, som har baggrund i bandepakkenes initiativ nr. 21, har givet Økonomi- og Indenrigsministeriet anledning til at foreslå ordningen for særlig adressebeskyttelse udvidet.

Det foreslås for det første, at personer, der indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af de pågældendes tilknytning til rocker- og bandemiljøet, skal kunne tildeles særlig adressebeskyttelse, hvis de aktuelt er udsat for trusler mod deres person grundet deres tidligere tilknytning til rocker- og bandemiljøet

Den foreslåede persongruppe omfatter både personer, der er registreret i Rigspolitiets register som tilhørende en rocker- eller bandegruppering, og personer med en mere perifer tilknytning til sådanne miljøer. Det skyldes, at Rigspolitiets erfaring viser, at også personer med en mere perifer tilknytning til rocker- og bandemiljøer oplever betydelige vanskeligheder og persontrusler, når de ønsker at skabe sig en kriminalitetsfri tilværelse uden kontakt til miljøet. Det afgørende for, om en person omfattes af den foreslåede ordning, vil således ikke være den pågældendes status og registrering som rocker- eller bandemedlem, men hvorvidt den pågældende indgår i et exit-program iværksat af myndighederne grundet personens tilknytning til rocker- eller bandemiljøet.

Det foreslås for det andet, at et vidne, der er særligt truet på sin person i anledning af vidnets forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten i en straffesag, skal kunne tildeles særlig adressebeskyttelse.

Vidner kan på nuværende tidspunkt under visse omstændigheder indgå i det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram, som varetages af PET. Det er imidlertid langt fra alle særligt truede vidner, der tilbydes denne beskyttelse. Det skyldes bl.a., at det kan have store menneskelige omkostninger for en person at afbryde kontakten til familie, venner og øvrige omgangskreds samt at opgive arbejde eller uddannelse. Der er således behov for at give politiet mulighed for at anvende særlig adressebeskyttelse som led i politiets personbeskyttelse i sager, hvor vidnet er særligt truet, men ikke indgår i et vidnebeskyttelsesprogram.

Det foreslås for det tredje, at ofre for chikane, forfølgelse eller stalking – som ikke sker i forbindelse med en æres- eller samlivsrelateret konflikt – skal kunne tildeles særlig adressebeskyttelse.

Ifølge Justitsministeriets undersøgelse af omfanget og karakteren af stalking fra februar 2013 er ca. ¾ af alle stalkingofre udsat for stalking af enten en bekendt eller en for dem ukendt person. Der foreligger i disse sager således ikke en sådan nær relation mellem offer og gerningsmand, at ofret efter gældende lovgivning kan tildeles særlig adressebeskyttelse. Det er imidlertid Rigspolitiets vurdering, at situationen kan udvikle sig meget alvorligt for den truede person uanset relationen mellem offer og gerningsmand, da karakteren af vold

og trusler, gerningsmandens risikofaktorer og ofrenes sårbarhedsfaktorer ofte er nært beslægtede med sager om æres- eller samlivsrelaterede konflikter. Det vurderes derfor, at tildeling af særlig adressebeskyttelse kan være et egnet og nødvendigt redskab til beskyttelse af ofre for chikane, forfølgelse og stalking uanset relationen mellem offer og gerningsmand.

Det foreslås endvidere, at børn af en forælder, der undergives særlig adressebeskyttelse efter den foreslåede bestemmelse i stk. 6 – ligesom i den eksisterende ordning – også skal registreres med særlig adressebeskyttelse, hvis barnet har eller får samme adresse som den pågældende forælder.

For at sikre, at beskyttelsen fungerer effektivt, foreslås det på tilsvarende vis, at en ægtefælle eller samlever og dennes børn, som har eller får samme bopæl som en person, der er undergivet særlig adressebeskyttelse efter den foreslåede stk. 6, også skal registreres med særlig adressebeskyttelse, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 8, 2. og 3. pkt.

Økonomi- og Indenrigsministeriet finder, at forslaget om udvidelse af personkredsen for den særlige adressebeskyttelse skal baseres på den gældende model for særlig adressebeskyttelse for personer, som udsættes for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, som dels har virket i praksis gennem mere end 2 år og således er kendt af myndigheder m.fl., dels er systemmæssigt understøttet i CPR-systemet.

Det indebærer navnlig, at det er politiet, der træffer afgørelse om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse og meddeler dette til bopælskommunen, at bopælskommunen i CPR registrerer den beskyttede person som værende uden fast bopæl i kommunen til trods for, at den pågældende har en bopæl eller et fast opholdssted, og at den faktiske adresse for den beskyttede person udleveres til kommunen med henblik på kommunens udøvelse af sine myndighedsfunktioner i forhold til den beskyttede person.

Af forarbejderne til CPR-lovens § 6, stk. 6, fremgår om den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse, at ordningen tager udgangspunkt i på den ene side at yde den bedst mulige beskyttelse af den faktiske bopælsadresse i forhold til borgere, som på grund af persontrusler befinder sig i en meget udsat situation, og på den anden side at etablere en ordning, hvor det er muligt for myndighederne at konstatere deres forpligtelser til at yde de pågældende borgere hjælp i konkrete situationer. Der henvises til Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 4.

Den gældende model for særlig adressebeskyttelse indebærer således en høj grad af beskyttelse af borgerens faktiske bopælsadresse som følge af, at den faktiske adresse ikke fremgår af CPR. CPR er det offentlige register, hvor oplysninger om borgernes adresser registreres som grunddata, og det er derfor et centralt element i beskyttelsen, at oplysning om den faktiske adresse for personer under særlig adressebeskyttelse ikke fremgår af selve CPR-systemet og heller ikke herfra videregives til de mange systemer, der aftager data fra CPR. Herved begrænses kendskabet til den faktiske adresse væsentligt.

3.2.2. Ulemper for personer undergivet særlig adressebeskyttelse

Den gældende model for særlig adressebeskyttelse har været genstand for nærmere overvejelser særligt for så vidt angår de ulemper, som personer under særlig adressebeskyttelse vil kunne opleve.

Det fremgår således af forarbejderne til CPR-lovens § 6, stk. 6, at ordningen vil indebære visse mindre ulemper for såvel myndighederne som den enkelte borger, der er under særlig adressebeskyttelse, som følge af, at det ikke vil være muligt via CPR at udfinde den faktiske adresse på den pågældende borger. Der henvi-

ses til Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 2. Det forhold, at den faktiske bopælsadresse ikke fremgår af CPR, indebærer således, at personer under særlig adressebeskyttelse vil kunne opleve, at den pågældendes kontakt med myndigheder og virksomheder ikke i alle tilfælde opleves sædvanlig smidig og hurtig.

I besvarelsen af en række spørgsmål, herunder samrådsspørgsmål, til den daværende social- og indenrigsminister har den daværende social- og indenrigsminister og den nuværende økonomi- og indenrigsminister redegjort for karakteren af de ulemper, som borgere under særlig adressebeskyttelse kan opleve. Der henvises herved til social- og indenrigsministerens besvarelse af 6. september 2016 af spørgsmål nr. 367 (alm. del), besvarelse af 11. oktober 2016 af spørgsmål nr. 409 (alm. del), samt besvarelse af 11. oktober 2016 af spørgsmål nr. 410 (alm. del), alle fra Folketingets Social- og Indenrigsudvalg, samt social- og indenrigsministerens talepapir til brug for besvarelse af SOU (alm. del) samrådsspørgsmål D og E, som den 17. oktober 2016 blev oversendt til Folketingets Social- og Indenrigsudvalg som svar på spørgsmål nr. 22 (alm. del) fra udvalget. Det fremgår heraf, at der kan være tale om ulemper i form af, at sagsbehandlingstiden hos offentlige myndigheder forlænges som følge af, at myndighederne må indhente nærmere oplysninger om den faktiske bopælsadresse hos bopælskommunen. Det gælder f.eks. i forbindelse med indregistrering af et køretøj eller i forbindelse med behandlingen af en sag om boligstøtte. For så vidt angår private virksomheder kan der være tale om, at det er problematisk at oprette et abonnement på en mobiltelefon, indgå køb på afbetaling eller optage et kviklån. Der er konstateret, at en række centrale processer i forhold til NemID og den pågældendes bank eller pengeinstitut virker.

Til brug for økonomi- og indenrigsministerens endelige besvarelser af 2. maj 2017 af spørgsmål 38 og 39 (alm. del) fra Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har Økonomi- og Indenrigsministeriet indhentet oplysninger om håndteringen af problemstillingen vedrørende personer, der har behov for en særlig form for adressebeskyttelse, i Sverige, Norge, Finland samt Tyskland og Storbritannien. De indhentede oplysninger har ikke afdækket erfaringer i forhold til særlige former for adressebeskyttelse, som med fordel kan overføres til Danmark.

Økonomi- og Indenrigsministeriet finder således ikke, at det er muligt at opretholde et højt beskyttelsesniveau for borgere, som på grund af persontrusler befinder sig i en meget udsat situation, og samtidig sikre, at den beskyttede ikke oplever ulemper af den karakter, som er nævnt i forarbejderne til CPR-lovens § 6, stk. 6, og som er uddybet gennem besvarelse af ovennævnte spørgsmål.

Forslaget om udvidelse af personkredsen for den særlige adressebeskyttelse er på den baggrund baseret på den gældende model for særlig adressebeskyttelse for personer, som udsættes for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter. Det må være op til den enkelte, der får tilbudt særlig adressebeskyttelse, at afveje fordele og ulemper herved.

3.3. Den foreslåede ordning

3.3.1. Udvidelse af personkredsen

Ved lovforslaget foreslås personkredsen, som efter en konkret vurdering kan tildeles særlig adressebeskyttelse, udvidet.

Forslaget indebærer, at den eksisterende ordning for særlig adressebeskyttelse for personer, der udsættes for trusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, udvides til også at omfatte personer, der udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med, at de indgår i et exit-program iværksat af myndig-

hederne på grund af deres tilknytning til rocker- og bandemiljøet, en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller at den pågældende er offer for chikane, forfølgelse eller stalking, uden at dette er en følge af en æres- eller samlivsrelateret konflikt.

Personkredsen, som efter en konkret vurdering fra politiet foreslås tildelt særlig adressebeskyttelse, opregnes i den foreslåede § 6, stk. 6. Der er ikke hermed tilsigtet ændringer i forhold til den gældende regulering af personer, der som følge af æres- eller samlivsrelaterede konflikter kan undergives særlig adressebeskyttelse. Denne regulering foreslås opretholdt samtidigt med de foreslåede udvidelser. Der henvises herved til afsnit 3.1.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, der ligger til grund for indførelsen af den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 4. Ligesom i den gældende ordning vedrørende samlivs- eller æresrelaterede konflikter vil børn af en forælder, der undergives særlig adressebeskyttelse, også blive registreret med særlig adressebeskyttelse, hvis barnet har eller får samme adresse som den pågældende forælder, jf. den foreslåede § 6, stk. 8, 1. pkt. Se nærmere herom i afsnit 3.3.6.

Som noget nyt i forhold til den gældende ordning vil det samme gøre sig gældende i forhold til en ægtefælle eller samlever til en person omfattet af stk. 6, og ægtefællens eller samleverens børn, som har eller får samme bopæl som en person, der er undergivet særlig adressebeskyttelse, jf. den foreslåede § 6, stk. 8, 2. og 3. pkt. Se nærmere herom i afsnit 3.3.6.

3.3.2. Politiets iværksættelse af særlig adressebeskyttelse og trusselsvurderingen

Sager om særlig adressebeskyttelse til personer, som er udsat for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, iværksættes af politiet på baggrund af en konkret politifaglig vurdering af trusselsniveauet mod den pågældende.

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 545 af 29. april 2015, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 4, hvor der blev indført mulighed for at registrere personer, som er udsat for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, med særlig adressebeskyttelse i CPR, at det fandtes hensigtsmæssigt, at sager om særlig adressebeskyttelse initieres af politiet. Baggrunden herfor var, at personbeskyttelse i forvejen henhører under politiet, og politiet besidder derfor den nødvendige ekspertise i forhold til at vurdere, om det i det enkelte tilfælde er et egnet initiativ at iværksætte den særlige adressebeskyttelse på baggrund af en vurdering af trusselsbilledet for den enkelte og udsigten til, at beskyttelsen vil have den tiltænkte effekt.

Denne ordning foreslås fastholdt af de samme årsager i forhold til den foreslåede udvidelse af persongruppen.

En borger, som udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med, at vedkommende indgår i et exitprogram iværksat af myndighederne på grund af den pågældendes tilknytning til rocker- eller bandemiljøet, en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller at den pågældende er offer for chikane, forfølgelse eller stalking, vil således kunne rette henvendelse til politiet med henblik på stillingtagen til, om adressebeskyttelsen kan iværksættes i det enkelte tilfælde.

Sager, hvor den særlige adressebeskyttelse kan være relevant, er f.eks. situationer, der kan udvikle sig meget alvorligt for offeret, og hvor offeret ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig mod, at situationen forværres. Der vil altså være tale om situationer, hvor der foreligger et særligt beskyttelsesbehov i forhold til at kunne sikre offeret.

Vurderingen af, om en person, der indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af personens tilknytning til rocker- eller bandemiljøet, er særligt truet på sin person, vil bl.a. skulle foretages på baggrund af indholdet af relevante registre, pågældendes tidligere forhold til rocker- eller bandemiljøet, efterretninger fra de sociale medier, pågældendes personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder.

Vurderingen af trusselsniveauet for et vidne i en straffesag vil bl.a. skulle foretages på baggrund af forholdet mellem gerningsmanden og vidnet, vidnets personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder, f.eks. oplysninger fra relevante registre og efterretninger fra de sociale medier.

For så vidt angår ofre for chikane, forfølgelse eller stalking – der ikke skyldes æres- eller samlivsrelaterede konflikter – vil trusselsvurderingen bl.a. skulle foretages på baggrund af forholdet mellem gerningsmanden og offeret, offerets personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder. Der er således tale om den samme trusselsvurdering, som foretages efter de nuværende regler om særlig adressebeskyttelse i sager om æres- og samlivsrelaterede konflikter.

I alle sager vil det endvidere indgå i vurderingen, hvorvidt særlig adressebeskyttelse er et nødvendigt og egnet redskab til at beskytte den pågældende, og om vedkommende kan og vil efterleve de krav, der må stilles til ham eller hende om hemmeligholdelse af den faktiske bopælsadresse.

Politiet skal sikre, at iværksættelse af særlig adressebeskyttelse og væsentlige sagsbehandlingsskridt i den forbindelse har det nødvendige organisatoriske og ledelsesmæssige ophæng i politikredsen, som f.eks. sikrer inddragelse af juridiske kompetencer. Væsentlige sagsbehandlingsskridt omfatter bl.a. politiets vejledning til borgerne om de mulige ulemper, der kan være forbundet med iværksættelse af særlig adressebeskyttelse, jf. afsnit 3.2.2., og spørgsmål om behovet for efter de almindelige regler herom at indlede en sag om ophævelse af fælles forældremyndighed over mindreårige børn, som undergives særlig adressebeskyttelse, jf. afsnit 3.6.6.

En politikreds' beslutning om iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse er en afgørelse, som efter de almindelige forvaltningsretlige regler kan påklages til Rigspolitiet. Politiet er således undergivet forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring forud for politiets afgørelse om særlig adressebeskyttelse.

3.3.3. Registrering af særlig adressebeskyttelse

Forslaget er baseret på den gældende model for særlig adressebeskyttelse.

Når politiet har besluttet at iværksætte særlig adressebeskyttelse for en borger, giver politiet således skriftligt borgerens bopælskommune meddelelse herom. Bopælskommunen skal herefter registrere vedkommende som værende uden fast bopæl i kommunen, selvom borgeren har en bopæl eller et fast opholdssted i kommunen.

Det er – i lighed med den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse – en forudsætning, at initiativet iværksættes i forbindelse med en flytning. Baggrunden herfor er navnlig, at borgerens bopæl eller faste opholdssted på det tidspunkt, hvor det besluttes at iværksætte den særlige adressebeskyttelse, i modsat fald vil være den adresse, som i CPR er registreret som borgerens bopælsadresse. Oplysning herom vil således allerede være tilgået andre offentlige it-systemer, som modtager data fra CPR. Baggrunden er endvidere, at historiske adresser ikke slettes af CPR. Oplysning om adressen vil derfor blive bevaret i CPR som en del af de historiske adresser, der er registreret om den pågældende borger i CPR, og vil derfor være tilgængelig for offentlige myndigheder i forbindelse med opslag i CPR.

Den bedste beskyttelse opnås i almindelighed, hvis den særlige adressebeskyttelse iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden kommune, men beskyttelsen kan også iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden adresse inden for kommunen. Det vil være op til politiet i det enkelte tilfælde at vurdere, om den særlige adressebeskyttelse kan anses for et egnet redskab.

I lighed med den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse vil beskyttelsen for at yde en reel beskyttelse skulle kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse i medfør af CPR-lovens § 28, stk. 1, som i særlige tilfælde kan tildes for længere tid end ét år. Herved opnås, at private, der modtager oplysninger fra CPR, i almindelighed kun får oplyst, at personen har navne- og adressebeskyttelse. Såfremt borgeren ikke allerede har almindelig navne- og adressebeskyttelse, skal kommunen derfor gøre borgeren opmærksom på, at denne beskyttelse er nødvendig for at opnå den bedste beskyttelse af borgerens adresse.

Den pågældende borgers kommunetilknytning vil fremgå af CPR svarende til, hvad der gælder for alle andre personer, som er registreret uden fast bopæl i CPR. Hvis lovforslaget vedtages, vil det ved en ændring af § 13, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1034 af 4. september 2017 om folkeregistrering m.v. blive fastsat, at personer med særlig adressebeskyttelse efter den foreslåede bestemmelse skal registreres under vejkode 9962 svarende til personer, som efter den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 6, er registreret med særlig adressebeskyttelse som følge af persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter.

Herved gøres offentlige myndigheder i forbindelse med f.eks. opslag i CPR bekendt med, at der er tale om en person, som er under særlig adressebeskyttelse, og som derfor kan kræve en særlig sagsbehandling hos den enkelte myndighed.

Politiet skal i forbindelse med meddelelsen til kommunalbestyrelsen i bopælskommunen om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse give kommunalbestyrelsen oplysning om borgerens faktiske bopæl eller faste opholdssted. Det sker med henblik på, at kommunen kan håndtere sine myndighedsforpligtelser over for borgere under særlig adressebeskyttelse. Svarende til den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse anbefales det, at underretning herom gives til et særligt team, som kommunalbestyrelsen kan udpege til at håndtere sådanne sager om særlig adressebeskyttelse eller – hvis et sådant team ikke findes – til en ledende medarbejder i kommunens forvaltning f.eks. kommunens borgerservicechef. Herved kommer oplysning om borgerens faktiske bopæl eller faste opholdssted så få personer inden for kommunen til kendskab som muligt.

3.3.4. Kommunalbestyrelsens håndtering af oplysninger om den faktiske bopæl eller det faste opholdssted
I lighed med den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse for personer, som udsættes for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, regulerer lovforslaget ikke, hvordan oplysning om borgerens faktiske adresse skal håndteres af myndighederne, herunder den pågældende borgers bopælskommune, idet spørgsmål, der opstår i den forbindelse, i vidt omfang er reguleret af anden lovgivning, herunder persondataloven. Fra og med den 25. maj 2018 finder EU's generelle databeskyttelsesforordning anvendelse, og forordningen vil have direkte virkning i Danmark. Justitsministeriet har den 25. oktober 2017 fremsat forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven), jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 68 som fremsat. Lovforslaget foreslås at træde i kraft den 25. maj 2018.

Det er – i lighed med hvad der gælder for den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse – væsentligt, at de organisatoriske rammer omkring håndteringen af borgere under særlig adressebeskyttelse og ansvarsfordelingen i den forbindelse hviler på et godt og veltilrettelagt fundament i kommunen. Det er afgørende for, at beskyttelsen af sådanne udsatte borgere bliver reel.

I bemærkningerne til lovforslaget, der ligger til grund for indførelsen af den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse, jf. lov nr. 545 af 29. april 2015, er der redegjort nærmere for kommunernes håndtering af oplysninger om den faktiske bopæl eller det faste opholdssted for borgere under særlig adressebeskyttelse. Der henvises til Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 5 ff. De heri indeholdte anvisninger m.v. til håndtering af den faktiske adresse er ligeledes anvendelige i forhold til kommunernes håndtering af særlig adressebeskyttelse for de persongrupper, der efter forslaget kan komme i betragtning til særlig adressebeskyttelse.

Det betyder bl.a., at bopælskommunen – såfremt kommunen ikke allerede har draget omsorg herfor – kan udpege et særligt team til at håndtere sager om særlig adressebeskyttelse eller – som det mindre – udpege en ledende medarbejder i kommunens forvaltning, f.eks. kommunens borgerservicechef, som ansvarlig for at håndtere disse sager, herunder kontakten til politiet og borgere, der er undergivet særlig adressebeskyttelse.

Det betyder også, at bopælskommunen med henblik på at sikre, at beskyttelsen bliver effektiv, må drage omsorg for, at borgerens faktiske adresse kommer så få kommunalt ansatte til kendskab som muligt, og at oplysning om borgerens faktiske adresse ikke fremgår af it-systemer, som mange brugere har adgang til.

I mange tilfælde vil kendskab til borgerens faktiske adresse ikke være nødvendig i forbindelse med almindelig sagsbehandling i kommunen. I dag sendes afgørelser, partshøringer m.v. i vidt omfang til borgerens digitale postkasse, og det vil derfor i forbindelse med forsendelser og almindelig sagsbehandling ikke være nødvendigt at kende til borgerens faktiske adresse.

Kendskab til borgerens faktiske adresse kan være nødvendigt i forbindelse med en afgørelse, som kommunen skal træffe, f.eks. en afgørelse om, hvorvidt borgeren er berettiget til en bestemt ydelse. Det kan også være nødvendigt i forbindelse med, at eventuelle børn er optaget i kommunale daginstitutioner. Der kan endvidere være tale om, at bestemte kommunale foranstaltninger kun kan komme på tale, hvis kommunen har kendskab til og adgang til borgerens faktiske adresse, f.eks. hvis kommunen skal iværksætte særlige handicapforanstaltninger i hjemmet.

I afsnit 3.1.3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, der ligger til grund for indførelsen af den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse, jf. lov nr. 545 af 29. april 2015, er det på den baggrund anført, at kommunalbestyrelsen bør forholde sig til og eventuelt fastsætte nærmere retningslinjer for, hvorledes sådant nødvendigt adressekendskab håndteres i kommunen. Der henvises til Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 5. Det kan f.eks. være nærmere instrukser om, at det i almindelighed overlades til et særligt kommunalt team at håndtere den særlige adressebeskyttelse, at formidle afgørelser m.v. i forhold til den enkelte borger, at foretage relevante hjemmebesøg hos borgeren m.v. Det kan også være at fastsætte nærmere instrukser om, at kun relevante institutionsledere i kommunale daginstitutioner samt disses stedfortrædere må få kendskab til den faktiske adresse.

Såfremt sådanne retningslinjer ikke allerede er fastsat, bør kommunen fastsætte sådanne i forbindelse med den foreslåede udvidelse af personkredsen for den særlige adressebeskyttelse.

Kommunernes adgang til at videregive særligt beskyttede adresser er begrænset af de regler, der følger af persondataloven, og – i de situationer, hvor videregivelsen ikke er omfattet af persondatalovens anvendelsesområde – reglerne om tavshedspligt, jf. straffelovens § 152 og §§ 152 c-152 f samt forvaltningslovens § 27. For så vidt angår den fremtidige persondataretlige regulering, henvises til det herom anførte ovenfor.

Det vil ikke i almindelighed kunne komme på tale at videregive oplysninger om en særligt beskyttet adresse til andre offentlige myndigheder, medmindre der er særligt grundlag herfor. Særligt grundlag kan f.eks. foreligge, såfremt borgeren har ansøgt Udbetaling Danmark om boligstøtte. I en sådan situation kan Udbetaling Danmark ikke tage stilling til borgerens anmodning uden at have et vist kendskab til adressen, f.eks. boligens størrelse. Oplysninger herom vil kommunen derfor – i nødvendigt omfang – kunne videregive til Udbetaling Danmark.

Oplysninger undergivet tavshedspligt vil endvidere som det klare udgangspunkt uden videre kunne undtages fra retten til aktindsigt. Oplysninger om en persons særligt beskyttede adresse vil således kunne undtages fra aktindsigt efter reglerne i offentlighedslovens § 30, nr. 1, og § 33, nr. 1, og fra partsaktindsigt efter forvaltningslovens § 15 b, stk. 1, nr. 1 og 5, samt efter retsplejelovens § 41 b, stk. 3, nr. 4 og 5, og § 41 d, stk. 5, nr. 5 og 6.

3.3.5. Kommunalbestyrelsens håndtering af henholdsvis flytning for borgere omfattet af den særlige adressebeskyttelse og ophævelse af den særlige adressebeskyttelse

Lovforslaget indeholder bestemmelser om kommunernes håndtering af flytning for borgere for hvem, der er iværksat særlig adressebeskyttelse efter den foreslåede bestemmelse i stk. 6 – herefter betegnet hovedpersonen – henholdsvis ophævelse heraf, som svarer til den gældende beskyttelsesordning.

Det foreslås således ved bestemmelsen i § 6, stk. 7, 1. pkt., at såfremt en truet hovedperson for hvem, der er iværksat særlig adressebeskyttelse efter stk. 6, flytter til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen registrere den pågældende som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen.

Formålet hermed er at sikre, at den pågældende person forbliver registreret med den særlige beskyttelse i CPR ved en flytning, der finder sted efter iværksættelse af den særlige adressebeskyttelse.

For børn af en hovedperson, for en ægtefælle eller samlever til hovedpersonen eller for børn af en sådan ægtefælle eller samlever foreslås det ved bestemmelsen i § 6, stk. 8, 1.-3. pkt., at deres bopælsregistrering i CPR følger hovedpersonens, så længe de bor sammen med den pågældende.

En person under særlig adressebeskyttelse skal – som alle andre borgere – anmelde flytning til kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen i overensstemmelse med CPR-lovens § 12. Det foreslås dog ved lovforslagets § 1, nr. 2, at den beskyttede skal anmelde flytningen til en ny kommune til kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen uden brug af kommunens digitale selvbetjeningsløsning. Den pågældende skal i forbindelse med flytteanmeldelsen oplyse, at den pågældende er registreret som værende uden fast bopæl i CPR i medfør af den foreslåede bestemmelse og tillige oplyse den pågældendes fremtidige faktiske bopæl eller faste opholdssted i kommunen, jf. CPR-lovens § 12, stk. 2, nr. 4. Borgerens kontaktperson i fraflytningskommunen vil eventuelt kunne bistå borgeren med at anmelde flytningen.

Flytter en borger omfattet af den særlige adressebeskyttelse til en anden faktisk adresse i kommunen, skal flytningen også anmeldes til kommunalbestyrelsen i bopælskommunen, jf. CPR-lovens § 12, stk. 1, men borgerens bopælsregistrering i CPR ændres ikke i den forbindelse.

I alle tilfælde, hvor bopælen eller det faste opholdssted for en person under særlig adressebeskyttelse ændres, foreslås det ved bestemmelsen i § 6, stk. 7, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen skal underrette politiet herom. Det foreslås i § 6, stk. 8, 5. pkt., at § 6, stk. 7, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår en ægte-

fælle eller samlever til en hovedperson og ægtefællens eller samleverens børn, der får samme bopæl som forælderen.

Det foreslås ligeledes ved bestemmelsens § 6, stk. 7, 3. pkt., at såfremt politiet eller den beskyttede selv giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, bopælsregistreres vedkommende efter de almindelige regler herom i CPR-lovens § 6, stk. 1, 2, 4 eller 5. Det foreslås i § 6, stk. 8, 5. pkt., at § 6, stk. 7, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår en ægtefælle eller samlever til en hovedperson og ægtefællens eller samleverens børn, der får samme bopæl som forælderen.

Det er således i lighed med den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse fundet hensigtsmæssigt, at ophævelse af den særlige adressebeskyttelse kan ske på initiativ fra politiet eller borgeren selv. En borger, som oplever, at adressebeskyttelsen ikke længere er relevant, må således formodes ikke at medvirke til adressens hemmeligholdelse i det fornødne omfang. Det er derfor fundet rigtigst, at beskyttelsen også kan ophæves på baggrund af et ønske herom fra borgeren selv.

Forinden en ophævelse af den særlige adressebeskyttelse på initiativ fra borgeren selv finder sted, skal kommunalbestyrelsen sikre sig, at en henvendelse herom hidrører fra den rette person.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 7, 4. pkt., fastsættes, at såfremt registreringen af den pågældende som værende uden fast bopæl i CPR ophæves efter anmodning fra borgeren selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Det foreslås i § 6, stk. 8, 5. pkt., at § 6, stk. 7, 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår en ægtefælle eller samlever til en hovedperson og ægtefællens eller samleverens børn, der får samme bopæl som forælderen

3.3.6. Særligt om børn, ægtefæller og samlever

Svarende til den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse foreslås det ved § 6, stk. 8, 1. pkt., at et barn, der har eller får samme bopæl, som en forælder, der er under særlig adressebeskyttelse efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6, af kommunalbestyrelsen skal registreres med særlig adressebeskyttelse, så længe barnet bor sammen med den pågældende forælder. Der er tale om situationer, hvor barnet ikke selv er omfattet af den foreslåede § 6, stk. 6, men registreres med særlig adressebeskyttelse som en konsekvens af, at barnets mor eller far er omfattet af personkredsen i den foreslåede § 6, stk. 6.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 8, 2. pkt., fastsættes som noget nyt i forhold til den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse, at en ægtefælle eller samlever til en hovedperson omfattet af bestemmelsens stk. 6, som har eller får samme bopæl som hovedpersonen, ligeledes registreres med særlig adressebeskyttelse, så længe ægtefællen eller samleveren bor sammen med hovedpersonen.

Herudover foreslås det som noget nyt ved bestemmelsen i § 6, stk. 8, 3. pkt., at også børn af en ægtefælle eller samlever – når ægtefællen eller samleveren er registreret med særlig adressebeskyttelse som konsekvens af, at vedkommende bor sammen med en person, der er undergivet særlig adressebeskyttelse efter den foreslåede § 6, stk. 6 – skal registreres med særlig adressebeskyttelse, såfremt barnet har eller får samme bopæl som denne forælder – dvs. ægtefællen eller samleveren til hovedpersonen.

Registreringen med særlig adressebeskyttelse af ægtefæller og samlever og deres børn sker med henblik på at sikre, at beskyttelsen af hovedpersonen forbliver effektiv. Dette skal ses i lyset af, at særlig adressebeskyttelse tildeles i situationer, der kan udvikle sig meget alvorligt for den pågældende, og hvor vedkommende

ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen forværres. Der vil altså være tale om situationer, hvor der foreligger et særligt beskyttelsesbehov i forhold til at kunne sikre den pågældende.

CPR-lovens § 13, stk. 2, 1. og 2. pkt., fastsætter regler om partshøring af en ikke medflyttende forælder inden registreringen af en anmeldt flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, eller et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med den ikke medflyttende forælder, hvis den ikke medflyttende forælder ikke over for kommunen har accepteret flytningen. Er barnet omfattet af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 6, 1. pkt., skal der ikke foretages partshøring efter 1. og 2. pkt.

Dette fastholdes i lovforslagets § 1, nr. 3, hvoraf det fremgår, at hvis der ved politiets foranstaltning er iværksat særlig adressebeskyttelse for et barn efter stk. 6, således at barnet er hovedperson, skal der ikke foretages høring efter § 13, stk. 2, 1. og 2. pkt.

Det følger af den gældende § 13, stk. 3, at hvis der samtidig med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af § 13, stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. CPR-lovens § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Tilsvarende gælder, såfremt barnet i forbindelse med en anmeldt flytning vil skulle registreres som værende uden fast bopæl efter den gældende § 6, stk. 6, 6. pkt. I disse situationer er barnet således ikke en hovedperson omfattet af stk. 6, men barnet er under særlig adressebeskyttelse, fordi det bor sammen med en forælder, der er hovedperson.

Denne ordning videreføres med lovforslagets § 1, nr. 4, for så vidt angår børn af en forælder, der er undergivet særlig adressebeskyttelse, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 8, 1. pkt.

Ordningen foreslås endvidere udvidet til også at omfatte børn af en ægtefælle eller samlever, som bor sammen med en hovedperson, og derfor efter det foreslåede 2. pkt. skal registreres med særlig adressebeskyttelse, såfremt barnet har eller får samme bopæl som denne forælder – dvs. ægtefællen eller samleveren til hovedpersonen, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 8, 3. pkt. I en sådan situation skal en ikke medflyttende forælder partshøres og have meddelt afgørelsen efter CPR-lovens § 13, stk. 3, såfremt barnet fraflytter vedkommendes adresse. Efter CPR-lovens § 13, stk. 3, må den anmeldte tilflytningsadresse og tilflytningskommune dog ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse.

For at sikre, at politiet har overblik over, hvilke personer der registreres med særlig adressebeskyttelse, foreslås det i § 6, stk. 8, 4. pkt., at kommunalbestyrelsen skal underrette politiet, hvis der registreres en ægtefælle eller samlever, der er omfattet af § 6, stk. 8, 2. pkt., eller dennes barn, der er omfattet af § 6, stk. 8, 3. pkt., som værende uden fast bopæl. Politiet vil således have mulighed for at vurdere, om registreringen kan have betydning for hovedpersonens særlige adressebeskyttelse, herunder om det stadig kan antages, at de krav, der må stilles om hemmeligholdelse af den faktiske bopælsadresse, kan efterleves.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Der findes således allerede en teknisk systemopsætning for særlig adressebeskyttelse i CPR, som umiddelbart kan bringes i anvendelse i forhold til iværksættelse af særlig adressebeskyttelse også for den kreds af persongrupper, som efter forslaget kan komme i betragtning til beskyttelsen.

Henset til, at forslaget om udvidelse af personkredsen for den særlige adressebeskyttelse kun forventes at medføre, at der på årsbasis iværksættes beskyttelse for et begrænset antal personer, vurderes det, at der ikke vil være nævneværdige udgifter forbundet med sagsbehandling i den forbindelse i politikredsene.

Det vurderes endvidere på samme baggrund, at der ikke vil være nævneværdige økonomiske konsekvenser forbundet med særlige sagsbehandlingsskridt som følge af, at en person registreres i CPR med særlig adressebeskyttelse, hos andre statslige myndigheder, f.eks. Udbetaling Danmark i forbindelse med behandling af sager om f.eks. boligstøtte.

På baggrund af erfaringerne med den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse og den omstændighed, at der kun forventes iværksat særlig adressebeskyttelse for et begrænset antal personer efter forslaget, vurderes lovforslaget endvidere ikke at få økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for kommunerne.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for regionerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har positive konsekvenser for borgere, som registreres med særlig adressebeskyttelse, fordi de pågældende udsættes for alvorlige persontrusler i forbindelse med, at de indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af deres tidligere tilknytning til rocker- og bandemiljøet, afgiver forklaring som vidne til politiet eller i retten i en straffesag, eller er offer for chikane, forfølgelse eller stalking, idet forslaget går ud på at yde en bedre beskyttelse af sådanne borgeres faktiske bopæl eller faste opholdssted. Borgere, som undergives særlig adressebeskyttelse, vil dog samtidig som følge af den foreslåede beskyttelse kunne opleve visse ulemper. Det vil således ikke være muligt via CPR at levere korrekte adressedata på de pågældende. Det betyder, at der ikke via CPR kan leveres aktuelle adresseoplysninger til en sådan borgers bank, forsikringselskab, a-kasse m.v. Borgeren vil som følge af registreringen som værende uden fast bopæl også kunne opleve problemer med at oprette et abonnement på en mobiltelefon eller indgå en aftale om køb på afbetaling, idet der i praksis i sådanne situationer som oftest stilles krav om en egentlig bopælsadresse.

De ulemper, som kan komme på tale, svarer til de ulemper, som efter den gældende ordning kan forekomme for personer under særlig adressebeskyttelse.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. december 2017 til den 8. januar 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Amnesty International, Advokatrådet, Danske Advokater, Dannerhuset, Dansk Anti-Stalking Forening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Psykologforening, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, Erstatningsnævnet, Foreningen af

Socialchefer i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Joan-Søstrene, KL, KMD A/S, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af mandekrisecentre, Landsorganisationen af kvindekrisecentre (LOKK), Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud, Landsforeningen af Socialpædagoger, Landsforeningen Hjælp Voldsofre, Mødrehjælpen, Offerrådgivningen i Danmark, Politiforbundet i Danmark, Retssikkerhedsfonden, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte og Statsforvaltningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget har positive konsekvenser for borgere, som befinder sig i en situation, hvor særlig adressebeskyttelse kan iværksættes.	Borgeren må ved iværksættelse af særlig adressebeskyttelse tåle visse ulemper
Miljømæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ad § 6, stk. 6

Efter den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 6, 1. pkt., om særlig adressebeskyttelse, skal kommunalbestyrelsen efter skriftlig meddelelse fra politiet registrere en person, der udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, som værende uden fast bopæl i kommunen uanset de almindelige bestemmelser om bopælsregistrering i CPR-lovens § 6, stk. 1 og 2.

Det er ikke efter de gældende bestemmelser i CPR-loven muligt at registrere andre persongrupper med særlig adressebeskyttelse.

Med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det at udvide personkredsen, som kommunalbestyrelsen i borgerens bopælskommune efter skriftlig meddelelse herom fra politiet skal registrere som værende uden fast bopæl i kommunen uanset de almindelige bestemmelser om bopælsregistrering i lovens § 6, stk. 1 og 2.

Personkredsen, som kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering fra politiet skal tildele særlig adressebeskyttelse, opregnes i den foreslåede § 6, stk. 6.

Ved den foreslåede bestemmelse afgrænses den kreds af personer, der som hovedpersoner kan opnå særlig adressebeskyttelse. Det indebærer, at der ikke – for så vidt angår hovedpersoner – er hjemmel til at iværksætte særlig adressebeskyttelse for andre persongrupper end dem, der er nævnt i den foreslåede § 6, stk. 6.

I forhold til den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6, nr. 1, er der tale om en videreførelse af den gældende regulering i forhold til personer, der som følge af æres- eller samlivsrelaterede konflikter kan undergives særlig adressebeskyttelse, jf. den gældende § 6, stk. 6, 1. pkt., og der er ikke hermed tilsigtet ændringer i forhold til den gældende regulering. Der henvises til afsnit 3.1.3.1. i de almindelige bemærkninger til lov nr. 545 af 29. april 2015, jf. Folketingstidende 2014-15, 1. samling, A, L 145 som fremsat, side 3.

Den nye bestemmelse vil således både omfatte personer, der udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, jf. den gældende § 6, stk. 6, 1. pkt., samt personer, der udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med, at de indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af de pågældendes tilknytning til rocker- og bandemiljøet, en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller at de pågældende er ofre for chikane, forfølgelse eller stalking, uden at dette er en følge af en æres- eller samlivsrelateret konflikt.

For så vidt angår persongruppen, der indgår i et exit-program iværksat af myndighederne (dvs. af politiet alene eller af politiet sammen med andre offentlige myndigheder) på grund af tilknytning til rocker- og bandemiljøet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6, nr. 2, omfatter denne både personer, der er registreret i

Rigspolitiets register som tilhørende en rocker- eller bandegruppering, og personer med en mere perifer tilknytning til sådanne miljøer. Det afgørende for, om en person omfattes af den foreslåede ordning, vil således ikke være den pågældendes status og registrering som rocker- og bandemedlem, men hvorvidt den pågældende indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af personens tilknytning til rocker- og bandemiljøet.

Ved ”exit-program” forstås et program med myndighedsindsats, der har til formål at bringe personen ud af en rocker- eller bandegruppering eller ud af en mere perifer tilknytning til disse miljøer.

Det foreslås endvidere efter bestemmelsen i § 6, stk. 6, nr. 3, at et vidne, der er særligt truet på sin person i anledning af vidnets forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten i en straffesag, skal kunne tildeles særlig adressebeskyttelse. Den brede tidsmæssige afgrænsning for beskyttelsen svarer til afgrænsningen efter straffelovens § 123 om vidnetrusler og sikrer, at et vidne – hvis betingelserne herfor er opfyldt – kan opnå særlig adressebeskyttelse både under politiets efterforskning af sagen, under straffesagens behandling og efter domsafsigelsen.

Endelig foreslås det i § 6, stk. 6, nr. 4, at særlig adressebeskyttelse også skal kunne tildeles ofre for chikane, forfølgelse eller stalking, der ikke finder sted som et led i en æres- eller samlivsrelateret konflikt.

Begrebet ”stalking” er i forarbejderne til lov nr. 112 af 3. februar 2012 om tilhold, opholdsforbud og bortvisning, defineret som systematisk og vedvarende forfølgelse eller chikane. Der henvises til Folketingstidende 2011-12, A, L 10 som fremsat, almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1.

Bestemmelsen hviler på den forudsætning, at politiet har besluttet at iværksætte særlig adressebeskyttelse for en borger, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det er således politiet, der i det enkelte tilfælde vurderer, om særlig adressebeskyttelse kan komme på tale, og en borger, som udsættes for trusler mod sin person, skal således rette henvendelse til politiet med henblik på stillingtagen til, om særlig adressebeskyttelse kan iværksættes. Det er derfor forudsat i bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen skal registrere adressebeskyttelsen efter meddelelse fra politiet.

Sager om særlig adressebeskyttelse iværksættes herefter af politiet på baggrund af en konkret politifaglig vurdering af trusselsniveauet mod den pågældende.

Vurderingen af, om en person, der indgår i et exit-program iværksat af myndighederne på grund af personens tilknytning til rocker- eller bandemiljøet, er særligt truet på sin person, vil bl.a. skulle foretages på baggrund af indholdet af relevante registre, pågældendes forhold til det tidligere rocker- eller bandemiljø, efterretninger fra de sociale medier, pågældendes personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder.

Vurderingen af trusselsniveauet for et vidne i en straffesag vil bl.a. skulle foretages på baggrund af forholdet mellem gerningsmanden og vidnet, vidnets personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder, f.eks. oplysninger fra relevante registre og efterretninger fra de sociale medier.

For så vidt angår ofre for chikane, forfølgelse eller stalking – der ikke skyldes æres- eller samlivsrelaterede konflikter – vil trusselsvurderingen bl.a. skulle foretages på baggrund af forholdet mellem gerningsmanden og offeret, offerets personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder. Der er således tale om den samme trusselsvurdering, som foretages efter de gældende regler om særlig adressebeskyttelse i sager om æres- og samlivsrelaterede konflikter.

I alle sager vil det endvidere indgå i vurderingen, hvorvidt særlig adressebeskyttelse er et nødvendigt og egnet redskab til at beskytte den pågældende, og om vedkommende kan og vil efterleve de krav, der må stilles til ham eller hende om hemmeligholdelse af den faktiske bopælsadresse.

Registreringen af den pågældende som værende uden fast bopæl i CPR indebærer, at den pågældendes faktiske bopæl eller faste opholdssted ikke fremgår af CPR. Den pågældende borgers kommunetilknytning vil fremgå af CPR svarende til, hvad der gælder for alle andre personer, som er registreret som værende uden fast bopæl i CPR.

Det er en forudsætning, at initiativet iværksættes i forbindelse med en flytning. Den bedste beskyttelse opnås i almindelighed, hvis den særlige adressebeskyttelse iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden kommune, men beskyttelsen kan også iværksættes i forbindelse med en flytning til en anden adresse inden for kommunen. Den særlige adressebeskyttelse vil – for at yde en reel beskyttelse – skulle kombineres med den almindelige navne- og adressebeskyttelse i medfør af CPR-lovens § 28, stk. 1, som i særlige tilfælde kan tildeles for længere tid end ét år. I tilfælde, hvor en person er under særlig adressebeskyttelse, vil der normalt altid foreligge sådanne særlige forhold, der berettiger til en beskyttelse for længere tid end ét år.

Det forudsættes, at politiet i forbindelse med meddelelsen til kommunalbestyrelsen i bopælskommunen om beskyttelsens iværksættelse giver kommunalbestyrelsen oplysning om borgerens faktiske bopæl eller faste opholdssted. Det anbefales, at meddelelsen herom gives til det særlige team, som kommunalbestyrelsen kan beslutte at udpege til at håndtere sådanne sager eller – hvis et sådant team ikke findes – til kommunens borgerservicechef eller en anden tilsvarende ledende medarbejder i kommunens forvaltning. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.3.

Lovforslaget regulerer i lighed med den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse ikke, hvordan oplysning om borgerens faktiske adresse skal håndteres af myndighederne, herunder den pågældendes borgers bopælskommune, idet spørgsmål, der opstår i den forbindelse, i vidt omfang er reguleret af anden lovgivning, herunder persondataloven. Der henvises om den fremtidige persondataretlige regulering til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.4.

Med henblik på at sikre, at beskyttelsen bliver effektiv, er det væsentligt, at kommunalbestyrelsen i bopælskommunen drager omsorg for, at borgerens faktiske adresse kommer så få kommunalt ansatte til kendskab som muligt. En effektiv beskyttelse af den faktiske adresse forudsætter bl.a., at kommunalbestyrelsen drager omsorg for, at oplysning om borgerens faktiske adresse ikke fremgår af it-systemer, som mange brugere har adgang til.

Kendskab til borgerens faktiske adresse kan være nødvendigt i forbindelse med en afgørelse, som kommunalbestyrelsen skal træffe, f.eks. en afgørelse om, hvorvidt borgeren er berettiget til en bestemt ydelse. Det kan også være nødvendigt i forbindelse med, at eventuelle børn er optaget i kommunale daginstitutioner. Der kan endvidere være tale om, at bestemte kommunale foranstaltninger kun kan komme på tale, hvis kommunen har kendskab til og adgang til borgerens faktiske adresse, f.eks. hvis kommunen skal iværksætte særlige handicapforanstaltninger i hjemmet eller foretage hjemmebesøg i forbindelse med sundhedspleje.

Det forudsættes derfor, at kommunalbestyrelsen forholder sig til og eventuelt fastsætter nærmere retningslinjer for, hvorledes sådant nødvendigt adressekendskab håndteres i kommunen. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3.4.

I det omfang, at oplysninger om en persons faktiske adresse indgår i sagsmateriale, der i endelig form foreligger i kommunens administration, vil disse være omfattet af den ret, som ethvert medlem af kommunalbestyrelsen efter § 9, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse har til som led i varetagelsen af sit hverv at gennemse sagsmateriale, der i endelig form foreligger i kommunens administration. Retten til sagsindsigt omfatter således også fortrolige oplysninger. Kommunalbestyrelsesmedlemmer, der gennem deres virke bliver bekendt med fortrolige oplysninger, er omfattet af de almindelige regler om tavshedspligt, herunder forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152.

Det vil ikke i almindelighed kunne komme på tale at videregive oplysninger om den faktiske adresse til andre offentlige myndigheder, medmindre der er særligt grundlag herfor. Særligt grundlag kan f.eks. foreligge, såfremt borgeren har ansøgt Udbetaling Danmark om boligstøtte. I en sådan situation kan Udbetaling Danmark ikke tage stilling til borgerens anmodning uden at have et vist kendskab til adressen, f.eks. boligens størrelse. Oplysninger herom vil kommunen derfor i nødvendigt omfang kunne videregive til Udbetaling Danmark.

Det vil som altovervejende udgangspunkt ikke kunne komme på tale at udlevere oplysning om den faktiske adresse til private i medfør af almindelige offentligtretlige regler, f.eks. som led i besvarelsen af en aktindsigtsanmodning. Der henvises i den forbindelse til afsnit 3.3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Når kommunalbestyrelsen registrerer en person omfattet af bestemmelsen som værende uden fast bopæl efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6, træffes der ikke en afgørelse i medfør af CPR-lovgivningen, og der kan derfor ikke klages over registreringen i medfør af CPR-lovens § 56. Baggrunden herfor er, at når kommunerne indsætter oplysninger i CPR på grundlag af indberetninger fra andre myndigheder, træffes der ikke en afgørelse i medfør af CPR-lovgivningen. Bestemmelsen hviler på den forudsætning, at kommunalbestyrelsen ikke selvstændigt skal efterprøve politiets beslutning om at tilbyde en person særlig adressebeskyttelse. En afgørelse om at iværksætte eller ophæve den særlige adressebeskyttelse, som er truffet af politiet, vil derimod kunne påklages til Rigspolitiet. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger afsnit 3.3.2.

Ad § 6, stk. 7

Den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 6, 2. pkt., fastslår, at flytter en truet person, som er omfattet af 1. pkt., til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen registrere personen som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen. Ved bestemmelsens 3. - 5. pkt. er der fastsat nærmere bestemmelser om underretning af politiet ved ændring af personens bopæl eller faste opholdssted, om ophævelse af den særlige adressebeskyttelse og om underretning af politiet i forbindelse med ophævelse af beskyttelsen efter anmodning fra personen selv.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 7, videreføres de gældende regler i § 6, stk. 6, 2.- 5. pkt.

Det foreslås således med bestemmelsen i § 6, stk. 7, 1. pkt., at, hvis en person, der er omfattet af stk. 6, flytter til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen registrere den pågældende som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen.

Det opnås herved, at den pågældende person forbliver registreret med den særlige beskyttelse i CPR ved en flytning, der finder sted efter iværksættelsen af den særlige adressebeskyttelse.

Flytter borgeren til en ny adresse inden for kommunen, medfører dette ikke en ændret registrering af borgers bopæl i CPR, medmindre politiet eller borgeren selv i denne forbindelse skriftligt tilkendegiver, at beskyttelsen skal ophæves.

Med bestemmelsen i § 6, stk. 7, 2. pkt., foreslås, at såfremt personens bopæl eller faste opholdssted ændres, mens personen er registreret som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom.

Det indebærer, at såfremt en borger omfattet af den særlige adressebeskyttelse flytter til en anden faktisk adresse i kommunen eller en anden faktisk adresse i en anden kommune, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den fremtidige faktiske bopæl eller det fremtidige faste opholdssted er beliggende, underrette politiet herom.

Det foreslås endvidere med bestemmelsen i § 6, stk. 7, 3. pkt., at såfremt politiet eller den pågældende selv giver kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, skal kommunalbestyrelsen registrere vedkommende efter reglerne i CPR-lovens § 6, stk. 1, 2, 4 eller 5.

Svarende til den gældende ordning for særlig adressebeskyttelse er det fundet hensigtsmæssigt, at ophævelse af den særlige adressebeskyttelse kan ske på initiativ fra politiet eller borgeren selv. En borger, som oplever, at adressebeskyttelsen ikke længere er relevant, må således formodes ikke at medvirke til adressens hemmeligholdelse i det fornødne omfang. Det er derfor fundet rigtigst, at beskyttelsen også kan ophæves på baggrund af et ønske herom fra borgeren selv.

En ophævelse af beskyttelsen vil typisk komme på tale, fordi trusselsbilledet har ændret sig over tid i en sådan grad, at det må lægges til grund, at borgeren ikke længere har behov for beskyttelse. Politiet vil således med jævne mellemrum, f.eks. én gang om året, skulle tage stilling til, om fortsat beskyttelse er påkrævet. Politiets beslutning om at ophæve beskyttelsen er en afgørelse, som kan påklages til Rigspolitiet.

Det foreslås endvidere med bestemmelsen i § 6, stk. 7, 4. pkt., at såfremt registreringen af den pågældende som værende uden fast bopæl i CPR ophæves efter anmodning fra borgeren selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom.

Ad § 6, stk. 8

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 6, stk. 6, 6. pkt., registreres et barn af en forælder, omfattet af § 6, stk. 6, 1. eller 2. pkt., som har eller får samme bopæl som forælderen, ligeledes uden fast bopæl, og registreringen af barnets bopæl følger forælderen, så længe barnet bor sammen med forælderen. Bestemmelsen vedrører den situation, hvor der er iværksat særlig adressebeskyttelse for barnets forælder som hovedperson, og hvor barnet har eller får samme bopæl som forælderen. I denne situation er der således ikke iværksat særlig adressebeskyttelse for barnet som hovedperson.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 8 i lovforslagets § 1, nr. 2, omhandler registrering af børn, ægtefæller og samlever og deres børn, som konsekvens af registreringen af en person efter det foreslåede stk. 6.

Ligesom i den gældende ordning foreslås det i § 6, stk. 8, 1 pkt., at børn af en forælder, der undergives særlig adressebeskyttelse, også skal registreres med særlig adressebeskyttelse, hvis barnet har eller får samme

adresse som den pågældende forælder. Det foreslås også, at registreringen af barnets bopæl skal følge forælderen, så længe barnet bor sammen med vedkommende. Som en konsekvens af den i § 6, stk. 6, foreslåede udvidelse af ordningen for særlig adressebeskyttelse vil også børn af forældre, der undergives særlig adressebeskyttelse efter de foreslåede nye regler i § 6, stk. 6, nr. 2 - 4, blive omfattet af bestemmelsen.

Som noget nyt i forhold til den gældende ordning om særlig adressebeskyttelse foreslås det med bestemmelsen i § 6, stk. 8, 2. pkt., at en ægtefælle eller samlever til en person omfattet af bestemmelsens 1. eller 2. pkt., som har eller får samme bopæl som hovedpersonen, ligeledes registreres med særlig adressebeskyttelse, så længe ægtefællen eller samleveren bor sammen med hovedpersonen.

Herudover foreslås det som noget nyt med bestemmelsen i § 6, stk. 8, 3. pkt., at også børn af en ægtefælle eller samlever, som bor sammen med en hovedperson, og derfor efter det foreslåede 2. pkt. skal registreres med særlig adressebeskyttelse, skal registreres med særlig adressebeskyttelse, såfremt barnet har eller får samme bopæl som denne forælder – dvs. ægtefællen eller samleveren til hovedpersonen.

Registreringen med særlig adressebeskyttelse af ægtefæller og samlever og deres børn sker for at sikre, at beskyttelsen af hovedpersonen forbliver effektiv. Dette skal ses i lyset af, at særlig adressebeskyttelse tildeles i situationer, der kan udvikle sig meget alvorligt for den pågældende, og hvor vedkommende ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen forværres. Der vil altså være tale om situationer, hvor der foreligger et særligt beskyttelsesbehov i forhold til at kunne sikre den pågældende.

Når kommunalbestyrelsen registrerer en ægtefælle eller samlever til en person, som undergives særlig adressebeskyttelse, eller et barn af en sådan hovedperson eller en ægtefælle eller samlever til denne, som har eller får samme bopæl som hovedpersonen, som værende uden fast bopæl efter den foreslåede bestemmelse, træffes der en afgørelse efter CPR-loven, som kan påklages til Økonomi- og Indenrigsministeriet i medfør af CPR-lovens § 56.

Det foreslås med bestemmelsens 4. pkt., at registreres en ægtefælle eller samlever omfattet af 2. pkt. eller dennes barn omfattet af 3. pkt. som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom.

Formålet med den foreslåede underretning af politiet er at sikre, at politiet har overblik over, hvilke personer, der registreres med særlig adressebeskyttelse, idet de pågældende bor på samme faktiske adresse som hovedpersonen. Dermed har politiet mulighed for at vurdere, om registreringen har betydning for hovedpersonens særlige adressebeskyttelse, herunder om det kan antages, at de krav, der må stilles om hemmeligholdelse af den faktiske bopælsadresse, stadig kan efterleves.

Med bestemmelsens 5. pkt. foreslås det fastsat, at bestemmelserne i stk. 7, 2. - 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse for en ægtefælle eller samlever omfattet af 2. pkt. og dennes barn omfattet af 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 12, stk. 3, 4. pkt., skal personer omfattet af den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 6, om særlig adressebeskyttelse for personer, som er udsat for persontrusler i forbindelse med æres- eller samlivsrelaterede konflikter, anmelde flytning uden brug af kommunens digitale selvbetjeningsløsning.

Det foreslås indsat i CPR-lovens § 12, stk. 3, 4. pkt., at personer, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i CPR-lovens § 6, stk. 6 og 8, skal anmelde flytning uden brug af kommunens digitale selvbetjeningsløsning.

Den foreslåede ændring indebærer en beskyttelse af den faktiske adresse for persongruppen omfattet af de foreslåede bestemmelser svarende til, hvad der gælder for personer, for hvem der er iværksat særlig adressebeskyttelse efter den gældende lovs § 6, stk. 6.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 13, stk. 2, 1. pkt., skal der inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, gives en ikke medflyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Tilsvarende gælder efter bestemmelsens 2. pkt. inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Er barnet omfattet af den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 6, 1. pkt., fordi politiet har iværksat særlig adressebeskyttelse for barnet, som dermed er hovedperson, skal der ikke foretages høring efter 1. eller 2. pkt. i bestemmelsen.

Når der iværksættes særlig adressebeskyttelse for et barn, træffes afgørelsen herom af politiet, og ved kommunalbestyrelsens efterfølgende registrering i CPR træffes der ikke en afgørelse efter CPR-loven, se nærmere de specielle bemærkninger ad § 6, stk. 6. Der skal derfor ikke forud for en registrering i CPR i denne situation ske partshøring m.v. fra kommunens side. Ligesom i den gældende ordning foreslås det med bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 3, at pligten til at foretage høring af barnets forældre henholdsvis forælder efter lovens § 13, stk. 2, ikke skal gælde, hvis der er iværksat særlig adressebeskyttelse for barnet efter den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 6, i CPR-loven.

Som en konsekvens af den i § 6, stk. 6, foreslåede udvidelse af ordningen for særlig adressebeskyttelse vil også børn, som politiet har iværksat har iværksat særlig adressebeskyttelse for som hovedpersoner efter de foreslåede nye regler i § 6, stk. 6, nr. 2 - 4, være omfattet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 13, stk. 3, at hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af § 13, stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse efter lovens § 28 på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til en ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Tilsvarende gælder, såfremt barnet i forbindelse med en anmeldt flytning vil skulle registreres som værende uden fast bopæl i medfør af den gældende bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 6, 6. pkt.

Ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås ligesom efter den gældende ordning, at bestemmelsen i CPR-lovens § 13, stk. 3, gælder for børn af en hovedperson, der er omfattet af særlig adressebeskyttelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 8, 1. pkt.

Ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås det endvidere, at den gældende ordning i CPR-lovens § 13, stk. 3, udstrækkes til at omfatte ikke alene hovedpersonens børn, men også børn af hovedpersonens ægtefælle eller samlever, hvis disse har eller får samme bopæl som hovedpersonen, jf. den foreslåede bestemmelse i CPR-lovens § 6, stk. 8, 3. pkt.

I en sådan situation har politiet ikke taget stilling til iværksættelse af særlig adressebeskyttelse for barnet, og selve registreringen af barnet som værende uden fast bopæl i CPR må anses for en afgørelse efter CPR-loven.

I en situation, hvor et barn flytter fra en ikke medflyttende forælder, til en forælder, der er under særlig adressebeskyttelse, er det derfor fundet rigtigst, at den ikke medflyttende forælder skal partshøres og have meddelt afgørelsen om barnets fraflytning fra vedkommendes adresse efter CPR-lovens § 13, stk. 3, der fastlægger særlige sagsbehandlingsregler i denne situation. Det sikres derved, at den ikke medflyttende forælder ikke får oplyst tilflytningsadressen.

Denne procedure er allerede gældende, såfremt der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af lovens § 13, stk. 2, anmodes om almindelig navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.3.6.

Til nr. 5

CPR-lovens § 16, stk. 7, vedrører muligheden for at anmelde indrejse til kommunalbestyrelsen i en kommune, som har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en kommunalbestyrelse, som i et International Citizen Service varetager opgaver vedrørende registrering af indrejse i CPR.

Bestemmelsen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1, hvorved det gældende stk. 7 i § 6 bliver stk. 9.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2018.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

CPR-loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger. CPR-loven er med virkning fra den 1. januar 2007 sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1198 af 29. november 2006, som ændret ved kongelig anordning nr. 449 af 23. maj 2016 og kongelig anordning nr. 681 af 6. juni 2016.

Det foreslås derfor, at ændringen af CPR-loven ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om Det Centrale Personregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017, foretages følgende ændringer:

§ 6. ---

Stk. 2-5.---

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal efter skriftlig meddelelse fra politiet registrere en person, der udsættes for trusler mod sin person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, som værende uden fast bopæl i kommunen uanset stk. 1 og 2. Flytter en truet person, som er omfattet af 1. pkt., til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen registrere personen som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen. Ændres personens bopæl eller faste opholdssted, mens personen er registreret som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Giver politiet eller personen selv kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, folkeregistreres personen efter stk. 1, 2, 4 eller 5. Er registreringen ophævet efter anmodning fra personen selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Et barn af en forælder omfattet af 1. eller 2. pkt., som har eller får samme bopæl som forælderen, registreres ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af barnets bopæl følger forælderen, så længe barnet bor sam-

1. § 6, stk. 6, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal uanset stk. 1 og 2 efter skriftlig meddelelse herom fra politiet registrere en person som værende uden fast bopæl i kommunen, når personen er udsat for trusler mod sin person i forbindelse med

- 1) æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter,
- 2) at den pågældende indgår i et exitprogram iværksat af myndighederne på grund af personens tilknytning til rocker- og bandemiljøet,
- 3) en forventet eller allerede afgivet vidneforklaring til politiet eller i retten i en straffesag, eller
- 4) at den pågældende er offer for chikane, forfølgelse eller stalking, uden at den pågældende er omfattet af nr. 1.

Stk. 7. Flytter en truet person, der er omfattet af stk. 6, til en ny kommune, skal kommunalbestyrelsen i tilflytningskom-

men med forælderen.

munen registrere personen som værende uden fast bopæl i tilflytningskommunen. Ændres personens bopæl eller faste opholdssted, mens personen er registreret som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Giver politiet eller personen selv kommunalbestyrelsen skriftlig meddelelse om, at registreringen som værende uden fast bopæl skal ophæves, skal kommunalbestyrelsen registrere personen efter stk. 1, 2, 4 eller 5. Er registreringen ophævet efter anmodning fra personen selv, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom.

Stk. 8. Har eller får et barn af en forælder, der er omfattet af stk. 6, samme bopæl som forælderen, registreres barnet ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af barnets bopæl følger forælderen, så længe barnet bor sammen med forælderen. Har eller får en ægtefælle eller samlever til en truet person, der er omfattet af stk. 6, samme bopæl som den truede person, registreres ægtefællen eller samleveren ligeledes som værende uden fast bopæl, og registreringen af ægtefællens eller samleverens bopæl følger personen omfattet af stk. 6, så længe ægtefællen eller samleveren bor sammen med den pågældende. Tilsvarende gælder et barn af en ægtefælle eller samlever omfattet af 2. pkt., som har eller får samme bopæl som forælderen, så længe barnet bor sammen med forælderen. Når en ægtefælle eller samlever, der er omfattet af 2. pkt., eller dennes barn, der er omfattet af 3. pkt., registreres som værende uden fast bopæl, skal kommunalbestyrelsen underrette politiet herom. Stk. 7, 2. - 4. pkt., finder tilsvarende anvendelse for en ægtefælle eller samlever, der er omfattet af 2. pkt., eller dennes barn, der er omfattet af 3. pkt.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 9.

§ 12.---

Stk. 2.---

2. I § 12, stk. 3, 4. pkt., indsættes efter »stk. 6«: »og 8«.

Stk. 3. Flytning skal anmeldes ved anvendelse af den digitale anmeldelsesløsning, som tilflytningskommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Flytteanmeldelser, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af kommunalbestyrelsen, jf. dog 3. og 6. pkt. Hvis kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende den digitale selvbetjeningsløsning, skal kommunalbestyrelsen tilbyde, at anmeldelsen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening. Personer omfattet af § 6, stk. 6, skal anmelde flytning uden brug af kommunens digitale selvbetjeningsløsning. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at flytteanmeldelser, der kan indgives på anden måde end ved digital anmeldelse, skal være skriftlige og afgives på en særlig blanket. Kommunalbestyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i 3. pkt. nævnte tilfælde undlade at afvise en anmeldelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for kommunen ved at modtage anmeldelsen på anden måde end digitalt, eller hvis det efter sagens karakter er hensigtsmæssigt at modtage anmeldelsen på anden måde end digitalt.

Stk. 4-7.---

§ 13.---

Stk. 2. Inden registreringen af en flytning for et barn, der hidtil har haft fælles bopæl med begge forældre, skal der gives en ikke med-

3. I § 13, stk. 2, 3. pkt., ændres »stk. 6, 1. pkt. « til: »stk. 6«.

flyttende forælder mulighed for at udtale sig, hvis vedkommende ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Tilsvarende gælder inden registreringen af en flytning for et barn, som hidtil har haft fælles bopæl med den ene af forældrene, hvis denne forælder ikke flytter med og heller ikke over for kommunen har accepteret den anmeldte flytning. Er barnet omfattet af § 6, stk. 6, 1. pkt., skal der ikke foretages høring efter 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Hvis der samtidigt med anmeldelsen af en flytning, der er omfattet af stk. 2, anmodes om navne- og adressebeskyttelse, jf. § 28, på barnets tilflytningsadresse, må den anmeldte tilflytningsadresse og -kommune ikke oplyses til den ikke medflyttende forælder under sagens behandling, herunder i den endelige afgørelse. Tilsvarende gælder, såfremt barnet i forbindelse med en anmeldt flytning vil skulle registreres som værende uden fast bopæl i medfør af § 6, stk. 6, 6. pkt. Hvis der anmeldes flytning til en anden kommune, skal forelæggelsen af flytteanmeldelsen for den af forældrene, der ikke flytter med, altid foretages af fraflytningskommunen, som tillige skal træffe den endelige afgørelse om, hvorvidt flytningen af barnet skal godkendes, samt meddele dette til sagens parter og tilflytningskommunen.

§ 16.---

Stk. 2-6.---

Stk. 7. Personer, der fra udlandet flytter til en kommune, hvor kommunalbestyrelsen i medfør af § 6, stk. 7, har overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse til en anden kommunalbestyrelse, og som betjenes i et International Citizen Service, kan anmelde indrejse til kommunalbestyrelsen i den kommune, der i medfør af § 6, stk. 7, har fået overladt opgaver vedrørende registrering af indrejse i et International Citizen

4. I § 13, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 6, 6. pkt.« til: »stk. 8, 1. eller 3. pkt.«.

5. To steder i § 16, stk. 7, ændres »stk. 7« til: »stk. 9«.

Service.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsi-ger.